

щътъ бѣдѣть едно по друго четыре силы царства, въ врѣмѧ на които най-сѣтнѣ Богъ ще устрои вѣчно царство. За това Навуходоносоръ прославилъ Истиннаго Бога и далъ Даніилу, голѣмѫ власть въ Вавилонско-то царство.

По нѣкое врѣмѧ Навуходоносоръ заборавилъ това, а заповѣдалъ на вси-ты си подданици да го познаватъ и почитатъ за богъ, та нему да ся покланятъ и молятъ за всичко. Даніилъ ся непокорилъ на това царско повеленіе, та зато го врълили въ ровъ, гдѣто пустили и гладни лви за да го из-

ядѣть, иъ Богъ избавилъ Даніила неповреденъ отъ лви-ты. Това чудо още повече прославило и възвигнѣло на голѣмѫ честь Даніила и прѣдъ царя и прѣдъ народа.

Другъ пѣтъ Навуходоносоръ поставилъ въ поле-то златенъ идолъ и заповѣдалъ всички да му ся покланятъ, по тѣмъ причинѣ хврълили въ запаленъ пещь *Ananія, Азарія и Мисаила*, защо-то нещали да послушатъ царскѣ-тѣ заповѣдь, иъ Богъ чудесно избавилъ и тыя момцы неповредени отъ огъня. Отъ това Навуходоносоръ изново прославилъ истиннаго Бога и далъ *Anанію, Азарію и Мисаилу* начялство надъ Іudeи-ты, что были въ негово-то царство.